

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. IV. Ciceroniani loci hactenus deplorati, de Dionysii Syracusarum tyranni obitu & sepultura, emendatio ex conjectura tentatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

pertus liber e tenebris emergens, ipsam & Ciceronis manum repræsentaverit.

C A P U T I V.

Ciceroniani loci hæcenus deplorati, de Dionysii Syracusarum tyranni obitu & sepultura, emendatio ex conjectura tentatur.

Ereor ut homines, quæ hic molior, accepturi sint: sane enim facinus audax aggredior, desperatum seclis Ciceronis locum ex conjectura restituere. Amore autem impellor literarum: quo mihi placabiliores fore spero eruditos, ac veniam duros, si qui desultoria hæc & subcivæ operæ ponere ante oculos non dedignabuntur. Locus is exstat in tertio de *Nat. Deorum* libro. Ibi Latiarum parens literarum, ejus quem dixi, tyranni scelerosa & impia aliquot facta referens, ex his Academice arguit contra providentiam, nihilo deteriore hunc propterea usum fuisse fortuna, neque dum vixit, quicquam mali admodum expertum, quo Deos sibi esse iratos intelligeret: quin imo domi in pace diem ultimum clausisse. *Hunc igitur nec Olympius Jupiter fulmine percussit, nec Æsculapius misero diuturnoque morbo intabescens interemit: atque in suo lectulo mortuus in Tympanidis rogum illatus est: eamque potestatem, quam ipse per scelus erat nactus, quasi justam & legitimam, hereditatis loco filio tradidit.* In eo igitur negotium est, quod Dionysius post mortem in *Tympanidis rogum* illatus dicitur; quid scilicet *Tympanidis* nomine intelligi debeat: aliquis homo, an locus. Atqui non esse loci nomen certo hinc patet, quod *Tympanidis rogum* dicit, si autem hominem

nem

nem intelligimus, quis is Tympanis fuerit, dicendum est; quo nomine aliquem exstitisse nusquam reperitur, tum quod absurdissimum est, sequetur Dionysii cadaver in alienum rogam fuisse illatum. Quin igitur in utraque voce laboret hic locus, dubitari nullo modo potest. Non morabor diutius Studiosos. Sic scripsisse Ciceronem conjicio: *atque in suo lectulo mortuus in Thymarida heroum illatus est.* nunc ratio hujus emendationis reddenda est.

Thymarides, nomen est proprium nobilis Pythagorei, hujus, quem laudat *Jamblichus*, in *vita Pythagora*, cap. 28. his verbis: Οἱ δ' ἐδὲν ὠκυλο ἐκλαυτομάτῃς συμβαίνειν, καὶ ἀπὸ λύχης, ἀλλὰ κατὰ θεϊαν πρόνοιαν, μάλιστα τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐυσεβέσι τῶν ἀνθρώπων, βεβαιοῦτά ὑπὸ Ἀνδροκύδου, ἐν τῇ περὶ Πυθαγορικῶν συμβόλων ἱστορούμενα, περὶ Θυμαρίδου τῆς Τarentίνης Πυθαγρικῆς. ἀποπλέοντι γὰρ &c. *Quod autem nihil casu aut fortuito contingere, sed divina providentia, bonis praesertim & piis viris arbitrarentur, argumento & quidem validissimo esse possunt, quae Androcydes in libro de Pythagoricis Symbolis tradit de Thymaride Tarentino Pythagorico; Et enim cum ipse navigio solveret &c.* reliqua de Thymaride ibi legi possunt apud *Jamblichum*. Ex quo loco apparet quendam fuisse Pythagoricum illustrem eo nomine, genere quidem Tarentinum, sed quem in Siciliam transmigrasse in eaque sedem fixisse facile quivis concedat, iis scilicet temporibus, quibus florebant in ea insula Sodalitia Pythagoreorum, inter quos veterum monumentis tantopere celebratum par amicorum exstitit, Pythias & Damon, Dionysii principatu maxime clari & nobiles. Tum his antiquiores Epicharmus & Empedocles Pythagoræ itidem, ut constat, admiratores & asseclæ. Ex quo facile quivis conjiciat, & istum Thymaridem ibidem conversatum.

Nihil ergo obstare videtur, quin ibi apud Ciceronem pro Tympanidis rogam (quæ lectio nauci non est) legamus *Thymarida heroum*. Quod enim doctrina & sanctitate vi-

tæ inter alios inclytus esset, eidem mortuo, ut præstanti viro & heroi (qui mos fuit temporum illorum) *heroum*, hoc est Sacellum honoris causa positum fuisse putandum est. Sic & Diochætæ Pythagoreo heroum condi curasse Parmenidem refert *Laertius* in ejus vita: Εκοινώνησε δὲ καὶ Ἀμεινίχ καὶ Διοχαίτην τῶ Πυθαγορικῶ (ὡς ἔφη Σωλήων) ἀνδρὶ πένητι μὲν, καλῶ δὲ καὶ ἀγαθῶ· ὃ κὶ μᾶλλον ἠκολούθησε· κὶ ἀποθανόντι ὁ ἡρώων ιδρύσατο. Sed & Socratis Heroum visitatum olim in Attica, non procul ab urbe, testatur *Marinus* in *vita Procli*.

Nec vero obstat quod *Plutarchus* in *Dione* tradit sepulchrum Dionysium magnificentissime in arce urbis, quæ a numero portarum πεντάφυλλο dicta est; & *Diodorus Sículus* in arcis portis, ubi aliorum principum sepulchra essent. Quidni enim & in eadem arce conditum Thymaridi heroum, corpusque ejus post obitum honoris causa positum credamus. Quid ni & Dionysium postea dicamus eodem heroo voluisse sepeliri, sive hunc ambitio impulit ob sanctitatem loci: sive (quod potius reor) metuens, ne quandoque sua ossa dissipari ab inimicis possent, sibi cavit loco.

CAPUT V.

Porphyrii locus e primo περὶ ἀποχῆς ἐμφύχων emendatus & explicatus.

LEgens eos libros multiplici & exquisita eruditione refertos, in eum locum incidi, ubi quorundam opinionem exagitat, qui minime a sapiente alienum putarent, vicibus modo ad ea quæ mente usurpantur converti, modo ad sensus, & corporis voluptates, atque ita utrique parti